

Dkt. Kevin E. Frederick, Wawaldensian, Hotuba ya 4, Tofauti Kali, Jukumu la Umaskini

© 2024 Kevin Frederick na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Kevin Frederick katika mafundisho yake kuhusu historia ya Wawaldensia. Hii ni kipindi cha 4, Tofauti Kali, Jukumu la Umaskini.

Kichwa cha mahubiri ni Tofauti Kali, na kifungu cha maandiko ninachokichagua kwa hili ni Matendo 4:32 hadi 37.

Sasa, kundi lote la wale walioamini lilikuwa na moyo mmoja na roho moja. Hakuna mtu aliyedai kuwa na mali yoyote binafsi, lakini kila kitu walichokuwa nacho kilikuwa cha pamoja. Kwa nguvu kubwa, mitume walitoa ushuhuda wao kuhusu ufufuo wa Bwana Yesu.

Neema kubwa ilikuwa juu yao wote. Hakukuwa na mtu yeyote mhitaji miongoni mwao, kwa maana wote waliokuwa na mashamba au nyumba waliziuza na kuleta thamani ya kile kilichouzwa. Wakaiweka miguuni pa mitume, na kila mmoja akagawiwa kadiri ya mahitaji yake.

Palikuwa na Mlawi mmoja, mzaliwa wa Kupro, Yusufu, ambaye mitume walimpa jina Barnaba, maana yake mwana wa faraja. Aliuza shamba lake, kisha akaleta fedha, akaziweka miguuni pa mitume. Ni neno la Bwana.

Shukrani kwa Mungu. Katika miongo ya kwanza ya harakati za Kikristo, kufuatia kifo na ufufuo wa Yesu Kristo, vikundi vidogo vya waumini vilianza kuiga maisha yao kulingana na mafundisho ya Yesu kwa kutetea mtindo wa maisha wa pamoja, ulioonyeshwa na kushiriki mali zote na rasilimali na roho ya unyenyekevu ya pamoja. Mwandishi wa Biblia wa Luka-Matendo anaripoti kwamba waumini hao katika Kristo waliokuwa na ardhi na nyumba walikuwa wameuza mali na mali zao na kuwapa mitume rasilimali zao, ambao walikuwa wamegawa rasilimali zao kwa maskini ili hakuna mtu katika jumuiya yao ya imani aliyekuwa na uhitaji.

Mwitikio huu wa pamoja wa kanisa la kwanza ulionekana kama kuishi kwa uaminifu kutokana na wito wa ufuasi wa Kikristo wakati ambapo jumuiya ya imani ilitarajia kurudi kwa Bwana karibu. Hata hivyo, kadri miaka ilivyobadilika kuwa miongo na kuja kwa pili kwa Kristo hakukuwa kumetokea, uzingatiaji wa dhati wa kanuni hii ya rasilimali za pamoja na maisha ya pamoja ulipunguzwa katika jumuiya za Kikristo za imani. Kufikia karne ya 11, desturi za kawaida ndani ya kanisa zilikuwa zimelifanya liwe na ufisadi na uongozi duni.

Mamlaka ya maafisa wa kanisa yalitiliwa shaka sana, ndani ya kanisa na kwa umma kwa ujumla. Wakati wa utawala wa Papa Gregory VII, kuanzia 1073 hadi 1085, desturi hizi zilichunguzwa, na kusababisha mfumo mkuu wa mageuzi ya kanisa unaoitwa Mageuzi ya Gregori. Katika swali kulikuwa na desturi mbili kuu za kuteua uongozi wa kanisa, ikiwa ni pamoja na uwekezaji wa kawaida, uteuzi wa viongozi na viongozi wa kidunia, na pia desturi ya ushirikina, ununuzi wa ofisi ya kikanisa.

Usimoni pia ulikuwa utaratibu uliotumiwa na kanisa kutoa ardhi kwa watumwa ambao walikuwa wamelipa kanisa kwa matumizi yao. Uwekezaji wa kawaida na usimoni vilisababisha kuporomoka kwa maadili ya uongozi wa kanisa. Kutofanikiwa kwake kuliathiri kila ngazi, na kusababisha kuongezeka kwa kutoaminiana kwa uongozi wa kanisa na jamii nyingine ya enzi za kati.

Kwa kuzingatia uamuzi wake juu ya maelezo ya Injili ya Yohana kuhusu kiongozi wa kanisa kama mchungaji katika Yohana 10, uwekaji wa kanisa na usimamoni vilipigwa marufuku na papa katika Mageuzi ya Gregori. Kama njia ya kuhakikisha usafi wa ofisi zilizowekwa wakfu za kanisa, Mageuzi ya Gregori yaliwataka viongozi wote wa kanisa kuwa waseja. Kama sehemu ya njia ya kuhakikisha uwajibikaji wa makasisi, Papa Gregory aliwahimiza walei wakosoa waziwazi desturi zisizo za maadili za makuhani na maaskofu.

Kutokana na hili iliibuka imani iliyosambazwa sana kwamba sakramenti zote zilizofanywa na Wasimonia au wale waliowekwa wakfu na Wasimonia zilikuwa batili na kwamba kuwekwa wakfu tena kwa makasisi hao hao kulikuwa muhimu. Uhamasishaji wa Papa Gregory kuhusu desturi ya kukosoa uhalali wa viongozi wa kanisa wasio na maadili ungerudi kulisumbua kanisa la Kirumi na kudhoofisha mamlaka yake machoni pa ulimwengu wa kidunia katika vizazi vijavyo. Kufikia mwanzoni mwa karne ya 13, wafuasi wengi wa Waldo wangekataa sakramenti zilizotolewa na makuhani na maaskofu ambao walikuwa wameonyeshwa kuwa na maadili yenye mashaka.

Desturi hii inajulikana kama Donaticism. Mageuzi ya Gregorian yalianzisha ukosoaji wa kanisa la Kirumi, ambao ungepata kasi katika karne ya 12 BK Idadi kubwa ya wasomi wa Biblia waliofunzwa na Kanisa Katoliki la Kirumi pia walianza kupinga desturi ya kanisa ya kukusanya utajiri na mali kwa misingi ya kibiblia na kimaadili. Laana maalum ilikuwa mtindo wa maisha wa kifahari uliopitishwa na uongozi wa Kikatoliki, ambao ulikuwa tofauti sana na umaskini wa idadi kubwa ya watu.

Viongozi hao wa kanisa waliohudumu katika jina la Bwana, ambaye mwenyewe aliteseka na kufa kwa ajili ya wanadamu, walikuwa mbali sana na mafundisho ya Yesu Kristo na mateso ya maisha ya kila siku ya waumini wao. Katika miongo ya mapema ya karne ya 12, Peter Abelard alikuwa mmoja wa wasomi wa Kikatoliki ambao walianza kuibua masuala haya ndani ya mijadala ya kitaaluma kanisani. Kulingana na ukosoaji wa mkusanyiko wa utajiri wa kanisa na maisha ya ulafi ya viongozi wake,

kama ilivyoelezwa na Abelard na wasomi wengine wa Biblia, kuibuka kwa msisitizo juu ya maisha ya pamoja ndani ya harakati ya Wawaldensia kulianza.

Katika muongo wake wa pili wa kuishi, maskini Leon na wasafiri wao wa kuhubiri walikutana na kundi lingine la Kikristo lisilo la kawaida linalojulikana kama Maskini wa Lombardy, ambalo lililenga msisitizo wake katika maisha ya pamoja na elimu ya watu wa kawaida. Kama ilivyoelezwa hapo awali, uongozi wa Kikatoliki ulikuwa miongoni mwa matajiri zaidi barani Ulaya wa karne ya 12. Kukusanya utajiri binafsi kulielekea kukuza kujihusisha na dhambi kadhaa miongoni mwa viongozi wa kanisa, ikiwa ni pamoja na uasherati, ulevi, na kutojali mateso ya wengi katika jamii.

Kwa hivyo, katika karne yote ya 12 huko Ulaya Magharibi, harakati kadhaa ziliibuka kupinga desturi chafu na zisizo za maadili za viongozi wa kanisa. Harakati hizi zinazopingana zilijumuisha Wapetrobussia, Wahenrikins, Wahumiliati, Waarnolisti, na Wakathari. Kwa ujumla, harakati hizi zinazopingana kila moja ilipitisha kiapo cha umaskini na kuiga maisha yao kulingana na mafundisho na mitindo ya maisha ya Yesu Kristo.

Kati ya makundi haya, Arnoldisti waliibuka katika karne ya 13 wakiwa na Waldo na Maskini wa Leon. Arnoldist walikuwa wafuasi wa mtu aliyeaminiwa na msomi na mtawa Mkatoliki wa Kirumi aliyeitwa Arnold kutoka Brescia, jumuiya ndogo ya Lombard karibu na Milan kaskazini mwa Italia. Arnold alizaliwa mwaka wa 1090 na alikuwa mwanafunzi wa msomi mkuu Peter Abelard.

Kama Abelard alivyokosoa utajiri uliokusanywa wa kanisa la Roma na uasherati ulioonyeshwa na maaskofu na makuhani. Hata hivyo, tofauti na Abelard, Arnold hakuridhika na kujadili tu imani za kitheolojia kwa njia ya kitaaluma. Kama mtu wa vitendo, alihisi ukweli ndani ya moyo wake na pia akilini mwake na akafanya mazoezi na alitaka wengine wafanye maisha yanayotawaliwa na roho safi, ya utakaso, na ya kidemokrasia ya Kristo.

Arnold alihama kutoka Abelard, akarudi Brescia mwanzoni mwa miaka ya 1130, akihubiri ujumbe wake kwa zaidi ya miaka 20 katika maeneo ya miji kote Lombardy. Alielekeza ujumbe wake wa umoja kwenye mafundisho ya Yesu, hasa yanayopatikana katika Mathayo 25:31 hadi 46, ambapo Yesu anawahimiza wafuasi wake kuwalisha maskini, kuwavisha walio uchi, na kuwatembelea wagonjwa. Pia alisisitiza asili ya maisha ya pamoja ya Kikristo katika Matendo 2:44 hadi 47 na Matendo 4:32 hadi 37, ambayo ilielezea jumuiya ya Kikristo inayojitolea kushiriki rasilimali zake miongoni mwa jumuiya nzima.

Arnold alihubiri ujumbe huu wa rasilimali za pamoja, wa kuwatunza wadogo zaidi kati ya hawa, ndugu na dada zangu, miongoni mwa mageuzi mengine ya kimaadili yaliyofunuliwa katika Matendo ya Mitume. Tofauti na Kanisa Katoliki la Roma kutumia Vulgate, tafsiri ya Kilatini ya Biblia, Arnold aliwapa wafuasi wake ujumbe wa

Injili katika lugha ya kienyeji. Mahubiri ya Arnold yalikuwa tishio kubwa kwa Kanisa la Roma na msisitizo wake juu ya matumizi ya Vulgate kama tafsiri pekee ya Biblia iliyoidhinishwa na kanisa.

Kwa sababu alikuwa akilikosoa Kanisa hadharani kwa kujilimbikizia utajiri kama ilivyoonyeshwa na mtindo wake wa kifahari wa uongozi, Arnold alitoa wito kwa Kanisa kwa sauti kubwa kukabidhi ardhi zake za kanisa kwa majimbo ya jiji. Kwa maneno yake mwenyewe, makasisi wanaomiliki mali, maaskofu wanaomiliki sare za kifalme na ruzuku za ardhi ya kifalme, na watawa walio na mali hawawezi kuokolewa. Changamoto hizi zilithibitika kuwa tishio kubwa kwa Kanisa Katoliki la Roma.

Kwa hivyo, Arnold alihukumiwa kama mzushi, adui wa Kanisa, na alichomwa moto kwenye mti huko Roma mnamo 1155, karibu miaka 20 kabla ya Waldo kuanza huduma yake. Licha ya afya yake, ujumbe wake na jumuiya zilizomfuata zilidumu huko Lombardy. Waarnold walikuwa wameanzisha jumuiya za Kikristo zenye nguvu, ingawa ni ndogo, ambazo bado zilikuwa zikifanya kazi miaka thelathini baadaye wakati safari za Waldo za masafa marefu zilipomleta katika eneo la Lombard.

Kabla ya 1184, masuala ya Valdes kwa uongozi wa kanisa yalikuwa ya kichungaji, mgongano kati ya wito wenye nguvu sana wa umaskini wa kimisionari na haki za kisheria za kitamaduni za makasisi wa taasisi. Valdes na wafuasi wake walitarajiwa kuwasilisha bidii yao kwa mamlaka ya uongozi ambao haukushiriki hamu yao kubwa ya umaskini wa kitume na hisia yao mpya ya utume. Katika kukataa kwake kutii amri za papa, Valdes na wafuasi wake walibaki kuwa tishio lisilozuilika kwa mamlaka ya Kanisa.

Kwa sababu hii, mnamo 1184, Waldo alitwa mtengano na kufukuzwa kutoka Lyon. Kwa kujibu, wafuasi wa Waldo walifuata kauli mbiu ya injili ya kutumwa wawili wawili kuhubiri na kufundisha injili. Waldo na wafuasi wake, mwenzake wa kuhubiri, walisafiri kuelekea mashariki.

Na kama tulivyosema hapo awali, hiyo ilikuwa sehemu ya miunganisho waliyoanzisha huko katika eneo la Lombardy. Maskini wa Lombardy walianzisha shirika lao kulingana na jumuiya za Kikristo za awali zilizopatikana katika Matendo 4 na 5 na juu ya mifano halisi ya huduma iliyoenezwa katika waraka wa Yakobo na waraka wa Paulo kwa Timotheo. Maskini wa Lombardy walileta kiwango cha vitendo na uendelevu katika mitindo yao ya maisha ambayo haipatikani katika harakati za Waldo.

Kifungo cha pamoja cha maskini wa Lyon na maskini wa Lombardy kilikuwa kujitolea kwao kwa maisha ya umaskini, na kuwa wanafunzi waliojitolea wa Yesu Kristo. Kufikia mwaka wa 1205, vikundi hivi viwili vilikuwa vimeshirikiana lakini vilibaki tofauti kabisa katika mwelekeo wao. Ilhali Waldo alisisitiza kuzingatia upande mmoja juu ya kuhubiri na kupokea sadaka zinazotolewa na hadhira iliyosikiliza kama njia

pekee ya kujikimu, maskini wa Lombardy walisisitiza kila mtu mzima kufanya kazi kwa ajili ya ustawi wa kila mtu katika jamii.

Kwa hivyo, suala la kazi lilikuwa jambo kuu la mzozo kati ya makundi hayo mawili. Kila mmoja wa maskini wa Lombardy aliendeleza taaluma na ujuzi wake ili kutoa vipaji vyake kwa ajili ya ustawi wa jamii. Katika vizazi vya baadaye, kuwa na biashara yenye faida kungewasaidia wahubiri wa Wawaldo vyema wakati Baraza la Kuhukumu Wazushi lilipowasukuma kuelekea usiri kama njia ya kuishi.

Wakati wa miongo ya mwanzo ya kuwepo kwa maskini wa Lyon, msomi Mkatoliki wa Kirumi ambaye alikuwa mjuzi wa matumizi ya Kilatini alijiunga na maskini wa Lyon na kutoa harakati hiyo kwa uadilifu wa kiakili na msingi wa kina wa kitheolojia ambao ilihitaji. Jina la msomi huyu lilikuwa Durand wa Huesca. Mchango wake mkubwa ulikuwa hati iliyoandikwa ili kuwaongoza maskini wa Lyon na kazi yao ya umisionari ya kuhubiri dhidi ya Wakathari wazushi kusini mwa Ufaransa.

Wakathari walikuwa chipukizi la uzushi la Ukristo, ambalo liliunga mkono tafsiri ya pande mbili ya asili ya Mungu. Walifundisha kwamba Mungu wa Agano la Kale alikuwa mwovu na kwamba kila kitu kilicho cha ulimwengu wa kimwili kwa asili yake kilikuwa kibaya. Kinyume chake, Wakathari waliamini kwamba Mungu wa Agano Jipya alikuwa mwema.

Wakathari walihubiri kwamba Yesu hangeweza kuwa mwanadamu wa kimwili kwa sababu viumbe vyote vya kimwili, kwa asili yao, vilikuwa viovu. Badala yake, waliamini kwamba Yesu alikuwa kiumbe wa kiroho ambaye hakuteseka kweli. Matokeo ya mfumo huu wa imani potofu yatashughulikiwa katika mahubiri tofauti katika makala inayoitwa Liber Antiheresis.

Durand alitoa muhtasari wa kitheolojia ulioendelezwa sana na seti ya maelekezo kwa maskini wa Lyon katika Liber Antiheresis ili kukabiliana vyema na imani potofu za Wakathari na kuwarudisha watu kwenye Kanisa Mama. Liber Antiheresis ilikuwa mchango mkubwa zaidi wa Durand kwa harakati ya Wawaldensia, ikitoa mwelekeo thabiti wa kitheolojia kwa harakati hiyo. Hati hii ilithaminiwa hata na makuhani na maaskofu wengi wa Katoliki ya Roma kama zana bora katika vita vya kanisa dhidi ya uzushi wa Wakathari.

Mwaka uliofuata kifo cha Waldo mnamo 1206-1207, Durand wa Huesca alianza kuweka juhudi kubwa za kibinafsi katika kuwaunganisha tena wafuasi wa Waldo na Kanisa Katoliki la Roma. Hata hivyo, juhudi zake za kuunganisha tena harakati za Waldo na Kanisa Mama Katoliki hatimaye hazikufanikiwa. Kutokana na msisitizo wa wafuasi wa Waldo kuhubiri hadharani kwa lugha ya kienyeji, Kanisa Katoliki la Roma lilikataa kutambua haki ya watu wa kawaida kuhubiri na kutumia tafsiri ya Biblia kwa lugha ya kienyeji na kuwatenga wafuasi wote wa Waldo.

Durand wa Huesca na baadhi ya wafuasi wake walikuwa na msimamo wa wastani zaidi kuliko wafuasi wa Waldo, na kwa hivyo, walikuwa tayari kukubaliana na Roma. Durand alishikilia imani kwamba umoja na Kanisa Mama ulikuwa na thamani kubwa kuliko haki ya kuhubiri. Yeye na kundi la washirika wake waliungana tena na Kanisa Katoliki la Roma mnamo 1208.

Kwa kipindi kifupi, Durand aliamini inawezekana kuwaunganisha tena maskini wa Lyon na Wakatoliki wa Kirumi. Lakini baada ya majaribio yasiyofanikiwa ya kutumika kama daraja la umoja kati ya hao wawili, Durand alitetea kuanzisha harakati mpya ndani ya Kanisa Katoliki la Kirumi inayoitwa Wakatoliki Maskini. Mnamo 1208, upapa uliidhinisha uundaji wa Wakatoliki Maskini kama njia ya kuelekeza umaarufu na kasi ya walei kuelekea kiapo cha umaskini na mbali na wafuasi wa Waldo, kurudi kwenye Kanisa la Kirumi.

Ndani ya miaka michache baada ya idhini ya Wakatoliki Maskini na Kanisa la Kirumi, mwongofu kijana aliyeitwa Francis wa Assisi alikana utajiri wa familia yake na akatafuta kutimiza wito uliowekwa rasmi ndani ya kanisa kwa kukubali kiapo cha umaskini. Uongozi wa kanisa ulimwona Francis wa Assisi kama rasilimali inayoaminika ambayo kupitia hiyo angeweza kuunganisha kanuni zilizo nyuma ya mpangilio wa Wakatoliki Maskini ndani ya kanisa kubwa. Matokeo yake, upapa ulichagua kuanzisha utaratibu mpya wa kitawa chini ya uongozi wa Francis wa Assisi.

Kwa kupitisha kanuni nyingi zile zile zilizotengenezwa na Waldo na Waarnonisti, utaratibu wa Wafransisko, ulioanza mwaka 1212, ulikumbatia umaskini, unyenyekevu, na maisha ya utumishi ndani ya kundi lao. Kama Maskini wa Lombardy, Wafransisko walisisitiza umuhimu wa kuwaelimisha wafuasi wao kupitia kupitisha mtindo wa maisha uliofuatwa na Yesu Kristo. Ingekuwa ni kupotosha kihistoria kupendekeza kwamba Francis wa Assisi na harakati za Wafransisko walijifanya kuwa mfano wa Waldo na Maskini wa Lyon.

Msisitizo mwingi wa Francis ulitokana na uchunguzi wake mwenyewe wa maandiko, lakini Francis alikulua Tuscany, ambapo ujumbe na ushawishi wa harakati za Waldo ulihubiriwa na kusambazwa sana. Ukweli huo, pamoja na kurudi kwa Durand kwenye kanisa mama na kuanzishwa kwake kwa Wakatoliki Maskini ndani ya kanisa la Kirumi, kuliunda msingi mzuri kwa kanuni za utaratibu wa kanisa ulioidhinishwa ulioigwa na wanadamu wanaoteseka na umaskini wa Yesu kuingia ndani ya kanisa la Kirumi. Hata hivyo, hata hivyo, kanisa lilipinga kupitishwa kikamilifu kwa msisitizo wa kiinjistiki unaoongozwa na watu wa kawaida wa Maskini wa Lyon.

Kuna ushahidi unaoonyesha kwamba kama isingekuwa huduma ya uinjilisti maarufu na iliyoenea kwa kasi ya Maskini wa Lyon katika miaka yao 30 ya kwanza ya uhai, na kanisa huenda lisingeunda Shirika la Wafransiskani. Ilikuwa hasa kwa sababu Maskini wa Lyon na Maskini wa Lombardy, waliotajwa kwa dharau na wachunguzi wa Kanisa Katoliki kama Wawaldenses, waliendana kitheolojia na imani nyingi za msingi za

kanisa Katoliki kwamba juhudi zao za uinjilisti zilikuwa na athari kubwa zaidi kwa umma kuliko katika harakati zozote za kidini za kisasa. Athari iliyoenea ya ujumbe wao wa imani ya Kikristo ikawa sababu kuu kwa nini Wakatoliki wa Kirumi walitaka kuwaangamiza wafuasi wa Waldo.

Mchunguzi wa kidini asiyejulikana lakini mwenye taarifa nzuri alidai katika makala iliyoandikwa kwa mara ya kwanza katika miaka ya 1260 kwamba Wawaldensia walikuwa hatari zaidi kati ya makundi yote ya uzushi yaliyokabiliwa na kanisa. Tangazo hili, lililokubaliwa na uongozi wa kanisa, lilitokana na sababu kadhaa, ikiwa ni pamoja na kukubalika kwa ujumbe huo kwa watu wengi na maarufu, ukosoaji wa viongozi wa kanisa wakikusanya utajiri, na ukweli kwamba Maskini wa Lyon walifuata kila imani ya kitheolojia ya kanisa la Roma—hatimaye, ufanisi wa mahubiri yao rahisi katika lugha ya watu badala ya Kilatini.

Inafaa kuzingatiwa kwamba ndani ya miaka 50 baada ya Waldo kuanza harakati zake huko Lyon, kanisa Katoliki la Roma liliitikia wito wa Waldo wa kuhubiri Neno la Mungu hadharani kwa kuunda utaratibu wake rasmi, Wadominika Waliojitolea Kutangaza Neno, unaoitwa Ordo Praedicatorum. Msisitizo wa pili, kama ilivyotajwa hapo awali, ulikuwa uundaji wa utaratibu wa Wafransisko uliojitolea kutangaza umaskini. Lakini kulikuwa na tofauti moja muhimu kati ya kanisa Katoliki la mwanzoni mwa karne ya 13 na Wawaldensia walipokaribia vipengele hivi viwili vya msingi vya huduma.

Hapo awali, kanisa Katoliki lilitenganisha msisitizo wa kidini juu ya utangazaji na umaskini kwa kutenganisha kutangaza Neno la Mungu katika lugha ya kawaida mwanzoni kwa Wadominika na Wabenediktini, ilhali msisitizo wa kidini juu ya kukiri umaskini ulipitishwa na Wafransiskani. Lazima itambulike kwamba Wawaldensia walikuwa huduma ya kwanza ya Kikristo iliyopangwa ambapo vipengele hivi viwili viliunganishwa na kujumuishwa katika mfumo wa uongozi. Tofauti hii ya utengano iliruhusu kanisa Katoliki la Roma kulinda utajiri wake bila kupingwa, ikipunguza uadilifu wa ujumbe wa injili kwa kushindwa kutambua tishio ambalo utii usio na kifani kwa utajiri na mali ulileta kwa ushuhuda wa Kikristo wa kanisa la Roma.

Ilikuwa Kristo maskini akihudumu kama wanafunzi wa Yesu Kristo aliyeishi maisha jumuishi ya mahubiri ya kuzunguka-zunguka na umaskini, ambaye umaarufu wake unaoongezeka ambao upapa haungeweza tena kupuuza, uliosababisha kanisa kuanzisha seti ya maagizo ya Kikatoliki ambapo umaskini na mahubiri yote mawili yaliunganishwa. Katika miaka ya 1220, pamoja na shirika la kipapa la Ordo Praedicatorum, kuanzishwa kwa maagizo ya mahubiri ya Kikatoliki kuliwaruhusu Wafransisko, Wabenediktini, na Wadominika kukubali kiapo cha umaskini na kuhubiri kwa lugha ya watu. Na bado, makuhani na maaskofu wengi hawakuwa wamejitolea kwa maagizo haya matakatifu na hawakuwa wamefungwa nayo.

Ingechukua miaka mingine 300 kabla ya msisitizo jumuishi juu ya uadilifu wa ujumbe na mtindo wa maisha wa viongozi Wakristo waliowekwa wakfu kuibuka zaidi ya ushawishi mdogo wa amri hizi tatu za Kikatoliki na harakati za Wawaldensia huko Ulaya Magharibi. Hadi Martin Luther na Matengenezo ya Kiprotestanti mwanzoni mwa karne ya 16 ndipo hilo lilipotokea. Hatimaye, ni muhimu kuzingatia kwamba asili ya kuzingatia umaskini na unyenyekevu wa Kristo inaweza kufuatiliwa kwa macho katika sanaa ya Kikristo iliyozalishwa katika enzi hii ya wakati.

Kabla ya karne ya 13, msisitizo mkuu wa Kikristo ulioonyeshwa na Kanisa Katoliki la Roma kuhusu asili ya Yesu Kristo ulikuwa ule wa Pantocrator, Kristo aliyefufuka kama Bwana wa ulimwengu. Kristo kama Pantocrator alionyeshwa kwa wingi wa rangi ya dhahabu na nyeupe ambayo iliwasilisha uwepo mkubwa na wa ushindi wa Bwana aliyefufuka kama sanamu ya utawala wa Kristo wa ulimwengu wote. Msisitizo huu juu ya Kristo kama Bwana juu ya mataifa yote na uumbaji ulibadilika sana na changamoto za kijamii na za kikanisa zilizoelekezwa dhidi ya utajiri na nguvu ya kanisa katika karne ya 13.

Kwa kukua na kuibuka kwa harakati ya Wafransisko katika kanisa la Kirumi kufikia katikati ya karne ya 13, Wafransisko walileta ubinadamu na mateso ya Yesu mbele ya sanaa za kuona ndani ya kanisa Katoliki. Matokeo yake, tafsiri nyingi za kisanii za kanisa Katoliki la Kirumi zilizotolewa kwa mada ya Yesu Kristo kuanzia wakati huo zilianza kusisitiza ubinadamu na asili ya mateso ya Yesu. Msisitizo juu ya msalaba, taswira ya Yesu anayeteseka msalabani, ulikuwa mchango mkubwa wa harakati ya Wafransisko katika Ukatoliki wa Kirumi.

Katika enzi hii ya wakati, umakini huu kwa ubinadamu wa Yesu pia uliathiri msisitizo wa kanisa kwenye ibada ya pamoja na uliendelezwa katika uundaji wa rasilimali za kiliturujia na hati za kitheolojia zilizotolewa kwa Ukristo wa Kikatoliki. Katika historia yote, wakosoaji wa kanisa kutoka ndani na nje ya imani ya Kikristo wamefanya mengi kuelekeza umakini kwenye mambo muhimu ya imani. Waldo, Arnold, na Francis wa Assisi kila mmoja alisaidia kuhifadhi msisitizo muhimu wa kitheolojia wa imani ya Kikristo, akipinga kanisa.

Kwa jina la Baba, na Mwana, na Roho Mtakatifu. Amina.

Huyu ni Dkt. Kevin Frederick katika mafundisho yake kuhusu historia ya Wawaldensia. Hii ni kipindi cha 4, Tofauti Kubwa, Jukumu la Umaskini.